

Zeitschrift: SBB Revue = Revue CFF = Swiss federal railways
Herausgeber: Schweizerische Bundesbahnen
Band: 3 (1929)
Heft: 1

Artikel: Nuits d'hiver
Autor: Céréalis, S.B.
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-780119>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 13.03.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

en krachtiger gezondheid opdoen. Het is onnooig nog woorden te wijden aan de weldoende kracht der zon, aan de voordeelen van een verwisseling van het natte, winderige, sombere Nederlandsche winterklimaat voor het zooveel gezondere versterkende bergklimaat, waar de winterzon hoogtij viert. Doch hoevéél moois is er niet ook voor den niet-actieven sportbeoefenaar voortdurend te genieten, waar de Zwitsersche wintersportplaatsen steeds voor aantrekkelijke sportprogramma's met veel afwisseling zorgen en de indrukwekkende skysprongwedstrijden, de levendige ijshockey-matches en de bekoorlijkste nummers van het kunstrijden op schaatsen elkander plegen op te volgen tot groote vreugde van de honderden toeschouwers, die steeds, zelf in een heerlijk verwarmend zonnetje gezeten, met bewondering de sportpraestaties van internationale beroemdheden uit alle deelen van Europa en somtijds ook uit Amerika en Canada gade slaan. Waar in Nederland nog steeds groote belangstelling voor het hardrijden op schaatsen bestaat, is het wellicht niet onwelkom, dat ik hier in het bijzonder de aandacht mijner landgenooten op de Eerste Zwitsersche Winterspelen te Davos vestig, die van 13 — 20 Januari zullen gehouden worden en o. a., op 19 en 20 Januari de kampioenschappen van Europa in het hardrijden op schaatsen zullen brengen. Willem Kos en de jonge Heiden, die reeds dit jaar op de wereldkampioenschappen te Davos en de Olympische Winterspelen te St. Moritz grooten vooruitgang toon-

den en reden tot juichen gaven, ook al staan zij natuurlijk nog niet op één lijn met de allerbeste Finnen en Noren, zullen te Davos mededoen. Een aansporing, om in die dagen naar Davos te komen en onze landgenooten aan te moedigen, is zeker niet misplaatst. Al zal de gloriëtijd van Jaap Eden wellicht nimmer terugkeeren, Kos en Heiden zijn er stellig de mannen naar, om den Olympischen kreet van «Holland spreekt een woordje mee!» ook te Davos te rechtvaardigen.

Nog één woord tot slot, ook al vrees ik hiermede alle rechtgeaarde Zwitsers en ook velen mijner eigen landgenooten, die zoo veel van een echten ouderwetschen winter houden, te vertoornen en mij aan hun verachting prijs te geven. Doch ik moet eerlijk bekennen, dat het mij voorkomt, dat men ook van sneeuw en ijs wel eens al te veel kan hebben. Mocht dit gevoel ooit bij U aanbreken, welnu, ook het wintersche Zwitserland weet er raad op. Geheel in het Zuiden, bij de Italiaansche grens, liggen twee stadjes, waar men reeds in Januari een voor gevoel van het weder naderende voorjaar kan hebben, Lugano en Locarno. Sneeuw en ijs zijn daar spoedig vergeten, wanneer men een wandeling maakt in de lekker-warmende middagzon. De Zwitsersche winterzon is onschatbaar in de winterpracht der bergoorden, doch is verrukkelijk en verkwikkend tevens aan de oevers der Tessinische meren. De Zwitsers zijn een begenadigd volk, deze heerlijkheden steeds zoo in de nabijheid te hebben! *B. de Jong van Beek en Donk.*

ABFAHRT

Schiessender Schier,
Stäubender Schnee,
Rauhreif in Busch und Spalt,—
Ohne Halt
Nirgends verweilend
Abwärts enteilend

Auf schwirrenden Kufen
Versinkt er, die Stufen
Des Tales durchstürmend
Minuten türmend
Zur Spanne von Stunden.
Bis endlich, entbunden,

Der müde Fuss
Sich schicken muss
Gleich andern Sterblichen
Ins Joch der erblichen
Irdischen Schwere.

H. Hunziker.

NUITS D'HIVER

J'aime les nuits d'hiver froides et transparentes,
Sous l'éclat de la lune et d'étoiles tremblantes....
Tout est mélancolie et calme solennel
Dans un temple géant dont la voûte est le ciel.

Tout est blancheur, pâleur et pureté hautaine:
Les bois sous les frimas et les cimes lointaines
Qui sont à l'horizon la dentelle d'argent
Bordant — sous un manteau d'azur — un habit blanc.

J'aime les tapis mous de la neige éclatante,
Et le silence fier de la nuit frissonnante
Que nul bruit ne trahit dans son recueillement
Epars, sur l'univers, comme un linceul clément

Tout est sérénité, tout est repos austère,
Et l'on se sent pieux dans ce grand sanctuaire
Apaisant pour l'amour qui gémit de douleur
Et sanglote sans fin dans le secret du cœur.

S. B. Céréalis.

WINTERLICHE FAHRT

Ich fahre mit dem Zug ins weisse Land.
Ich sitze still und äuge in den Schnee.
Ich staune: bis zum fernsten Hügelrand
Trägt meine Heimat heut ein Festgewand
Und lächelt mir mit Augen wie ein Reh.

Musik des Winters ist in mir und dir.
Der Felder Stille füllt den blanken Raum,
Und alle Sehnsucht überrascht uns zier...
Fahr zu, mein Zug, durchs Winterlustrevier,
und trag uns tief in Glanz und trauten Traum!
Friedrich Schongauer.